

Scénář k rozhlasové reportáži-

Hana SEMERÁDOVÁ

(komentáře čte Viktorie Kuličová)

1. vstup:

Hana Semerádová se narodila v roce 1936 a žila převážně v Praze. Náplní jejího života byla práce s dětmi. A jak její život ovlivnila druhá světová válka?

Pamětnice: 5:16 - 5:18

“Bylo to těžké. Mně byly tři roky, když válka začala.”

Pamětnice: 5:24 - 5:32

“Ve válce to bylo opravdu těžké, nebylo moc co jíst, neměli jsme moc peněz.”

2. vstup:

Když jí bylo 8 let, zlomila si při sáňkování nohu a nemohla šest týdnů chodit.

Pamětnice: 7:05-7:22

“A to byly nálety a to bylo strašně špatné, protože tatínek mě s tou sádrrou nosil vždycky do sklepa do krytu. Tam jsme museli vždycky ten nálet přečkat a zase mě nesl zpátky. Ještě že jsme bydleli v přízemí.”

3. vstup:

Hanička raději vzpomíná na konec druhé světové války.

Pamětnice: 13:07-13:14

“Když přijeli Vlasovci, právě do Strašnic.”

Pamětnice: 13:33 - 14:20

“Bylo tam pole. A tam přijely ty povozy, koně a ti Vlasovci a ti nás vlastně osvobodili. My jsme se tam šli k nim podívat a nosili jsme jim tam jídlo a čaj a pivo a ten jeden voják říkal: ‚Já mám taky takovou holčičku doma, jako seš ty‘, ukázal mi fotografii a já jsem toho vojáka vzala k nám domů. Tak jsme ho tam pohostili a tak jsme si s nima povídali, i jsme s nima zpívali jejich písničky. A bylo to všechno takový krásný. A byl to úžasný, takový krásný pocit.”

4. vstup:

Haně se později splnil její sen, stala se učitelkou. Od roku 1954 do roku 2020 pracovala v osmi mateřských školách po celé republice.

Pamětnice: 15:48 - 15:57

„Já jsem od první třídy chtěla být učitelkou. A vždycky jsem si i hrávala s dětmi na to a byla jsem vždycky tou učitelkou.“

Pamětnice: 27:30 - 27:50

“Tu práci mám strašně ráda. A je mi smutno, i když jsem stará, šla bych hned do práce a hned bych... Protože si říkám, že ještě spoustu, spoustu věcí bych těm dětem mohla dát.”

5. vstup:

A jako učitelka prožívala i převrat v roce 1989.

Pamětnice: 40:42-41:04

„Když se toto stalo, tak já jsem byla na škole v přírodě s dětmi. Takže to jsme s mými kolegyněmi byly na zahradě a měly jsme otevřené okno. A pořád děti si hrály na zahradě a my jsme pořád sledovaly televizi přes okno z té zahrady.“

6. vstup:

Hana Semerádová vypomáhala ve školce i dlouho poté. Ještě v roce 2020 vedla kroužek “zpívánek”. A k práci s dětmi by se ráda vrátila, jakmile to situace umožní.